Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Rodica Nicula)
Dosarul nr. 3a-1657/24 (2-23161227-02-3a-31122024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

11 martie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela
Grefier Samatiuc Marina

Judecînd în şedinţă închisă, cererea de apel declarată de Avșar Tamer asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 noiembrie 2024, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Avșar Tamer împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării de azil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei.

La 13 noiembrie 2023, Avșar Tamer a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Inspectoratului General pentru Migrațiune al MAI al RM și constatarea faptelor invocate de către reclamantul Avșar Tamer, ca fiind admisibile pentru a solicita o nouă procedură de azil în Republica Moldova.

În motivarea acțiunii reclamantul Avșar Tamer a indicat că este cetățean al T*****În urmă cu 5 ani, a solicitat azil în Republica Moldova, însă a fost nevoit să plece în Ucraina, din aceste considerente, la data de 15 martie 2023, a depus o cerere de renunțare la procedura de azil.

Avșar Tamer a precizat că la 19 octombrie 2023, s-a adresat la Direcția azil și apatridie cu o nouă cerere de azil, invocând că, anterior, cu 5 ani în urmă, a mai solicitat azil în Republica Moldova, unde s-a aflat timp de 5 luni, după care a plecat în Ucraina.

La 24 octombrie 2023, a fost emisă decizia nr. 6475/23/DAA a Inspectoratului General pentru Migrațiune al MAI al RM, prin care s-a respins accesul la o nouă procedură de azil.

Reclamantul a menționat că nu este de acord cu decizia nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Inspectoratului General pentru Migrațiune al MAI al RM și a notat că Inspectoratul General pentru Migrație nu a cercetat obiectiv situația de fapt.

A mai explicat că din Ucraina a fost nevoit să fugă din cauza războiului, iar în Turcia nu se poate întoarce, deoarece este o țară musulmană, cu tradiții incompatibile cu religia aleasă de el.

În drept, reclamantul a relatat că toate persoanele care fug din țara lor de origine din cauza persecuțiilor sau a unor vătămări grave, au dreptul să solicite protecție internațională. Azilul este un drept fundamental, iar acordarea lui, persoanelor care îndeplinesc criteriile stabilite în Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, constituie o obligație internațională pentru Statele-Părți, printre care se numără și statele membre ale Uniunii Europene. UE a încorporat condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de protecție internațională în propriul său corpus juridic și a extins conceptul, creând o categorie suplimentară de beneficiari ai protecției internaționale pe lângă refugiați, și anume beneficiarii protecției subsidiare.

În drept reclamantul a făcut referire la prevederile art. 16, art. 17, art.19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18 decembrie 2008.

Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 12 noiembrie 2024, s-a respins acțiunea în contencios administrativ intentată de Avșar Tamer împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI cu privire la respingerea cererii de acces la o nouă procedură de azil și obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil, ca fiind neîntemeiată.

Verificarea admisibilității apelului.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 25 noiembrie 2024, Avșar Tamer a depus apel nemotivat asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 12 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 12 noiembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 25 noiembrie 2024, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, se atestă că hotărîrea motivată a fost comunicată reprezentantului reclamantei la 18 decembrie 2024, iar motivarea apelului a fost depusă la 19 decembrie 2024, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.

În susținerea apelului, Avșar Tamer a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în acțiunea depusă. A solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii formulate.

Argumentele părţii intimate vis a vis de apelul declarat:

Prin referința depusă, partea intimată Inspectoratul General pentru Migrațiune a solicitat respingerea apelului declarat de Avșar Tamer cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Argumentele participanţilor invocate în cadrul judecării apelului:

Apelantul Avșar Tamer, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, ultimul fiind reprezentat de către avocatul Negru Cristina.

Reprezentantul apelantei, avocatul Negru Cristina, în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele indicate în motivarea apelului, a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Partea intimată Inspectoratul General pentru Migrație, în şedinţa instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, deşi a fost înştiinţată legal despre locul, data şi ora examinării cauzei, despre motivele neprezenței nu a informat instanța de apel, nu a înaintat cerere de amînare a ședinței sau de examinare în lipsa sa, motiv din care, pornind de la reglementările art.239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absenţa acestuia.

Audiind reprezentantul apelantului, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul declarat de Avșar Tamer este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 12 noiembrie 2024, din următoarele considerente.

<u>Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:</u>

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispozițiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu

prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, Avșar Tamer s-a născut la data de *****

In susținerea identității sale, străinul a prezentat la Direcția azil și apatridie, pașaportului național *****

Totodată, anterior a mai prezentat pașaportului **********

În cadrul primei cereri de azil, depusă la 16.10.2017, Avșar Tamer a declarat că a *****

La 15.03.2018, Avșar Tamer a înaintat la Direcția azil și apatridie cererea de renunțare la procedura de azil, invocând că vrea să plece din Republica Moldova în Ucraina. Astfel, la 15.03.2018 a fost emisă dispoziția Direcției nr. 16/18/DAI de încetarea examinării cererii de azil.

La 19.10.2023, străinul Avșar Tamer s-a adresat la Direcție cu o nouă cerere de azil, invocând că, anterior cu 5 ani în urmă a mai solicitat azil în Republica Moldova, unde s-a aflat timp de 5 luni după care a plecat în Ucraina. Alte motive, străinul nu a indicat în noua sa cerere de azil.

Prin decizia nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI s-a respins cererea de acces la o nouă procedură de azil.

Decizia nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a fost adusă la cunoștință reclamantului la 27 octombrie 2023.

Astfel, nefiind de acord cu decizia nominalizată, la 13 noiembrie 2023, Avșar Tamer a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

<u>Referitor la admisibilitatea acţiunii:</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1)O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

La caz, identificând obiectul acțiunii – anularea deciziei nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI cu privire la respingerea cererii de acces la o nouă procedură de azil și obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil - Completul judiciar menționează că la caz – conform reglementărilor art. 206 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, obiectul examinării îl reprezintă o acțiune în obligare, limitele controlului judiciar fiind realizat în conformitate cu art. 225; 224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială î-şi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte, precum și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

(2) O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel statuează că, Decizia nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023, contestată de reclamant, prin prisma art. 10 și 11 Cod administrativ, reprezintă act administrativ individual defavorabil acestuia.

Articolul 163. *Neefectuarea procedurii de examinare a cererii prealabile*

Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova*, deciziile Direcţiei azil şi integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.*

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, ***dacă legea nu prevede altfel****. Acest termen începe să curgă de la:*

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Decizia 24 octombrie 2023 a fost comunicată lui Avșar Tamer la data de 27 octombrie 2023.

Prezenta acțiune a fost depusă în instanța de contencios administrativ la 13 noiembrie 2023.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea în obligare înaintată de Avșar Tamer a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cu respectarea și a altor condiții de admisibilitate, considerent din care, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată.

<u>Referitor la fondul acțiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Fiind învestită cu soluționarea cauzei ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), prin hotărîrea din 12 noiembrie 2024, a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Avșar Tamer împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI cu privire la respingerea cererii de acces la o nouă procedură de azil și obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil, ca fiind neîntemeiată.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru susține ca fiind legală soluția primei instanțe, iar în argumentarea poziției sale reține următoarele.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ (în vigoare la data inițierii procedurii administrative):

Constituția RM:

Articolul 19. Statutul juridic al cetăţenilor străini şi al apatrizilor

(1) Cetăţenii străini şi apatrizii au aceleaşi drepturi şi îndatoriri ca şi cetăţenii Republicii Moldova, cu excepţiile stabilite de lege.

(3) Dreptul de azil se acordă şi se retrage în condiţiile legii, cu respectarea tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, nr. 200 din 16.07.2010:

Articolul 1. Domeniul de reglementare

Prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

autoritate competentă pentru străini – autoritate administrativă, subordonată Ministerului Afacerilor Interne, care asigură implementarea prevederilor prezentei legi, a politicilor publice, exercitând atribuţii în domeniul integrării străinilor, al readmisiei în conformitate cu acordurile bilaterale, al azilului, precum şi alte atribuţii stabilite prin actele normative şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 6. Condiţiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinere pe perioada şederii, cît şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit;

e) nu sînt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008:

Articolul 3. În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

azil – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;

cerere de azil – manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicită o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

procedură de azil – totalitate a actelor şi acţiunilor îndeplinite, precum şi activităţilor desfăşurate de autorităţile competente, în vederea acordării unei forme de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

protecţie umanitară – formă de protecţie acordată, conform art.19, cetăţeanului străin sau apatridului din alte motive decît cele prevăzute de Convenţia de la Geneva din 28 iulie 1951;

solicitant sau *solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă;

Articolul 16. Formele de protecţie

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Articolul 17. Statutul de refugiat

(1) Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Articolul 19. Protecţia umanitară

Protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art.45 alin.(3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Articolul 41. Accesul la procedură

Autorităţile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontiera de stat, din momentul manifestării de voinţă, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecţia statului Republica Moldova.

Articolul 43. Cerinţele privind examinarea cererii

(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

Articolul 44. Beneficiul dubiului

Atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Articolul 45. Persecuţia şi vătămările grav

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Articolul 46. Motive de persecuţie

(1) La aprecierea motivelor de persecuţie, autorităţile competente trebuie să ţină cont de următorii factori:

a) conceptul de rasă, care include considerente de culoare, descendenţă sau de apartenenţă la un anumit grup etnic;

b) conceptul de religie, care include orientarea spre credinţe teiste, nonateiste şi ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în mod privat, fie singur, fie împreună cu alţii, alte acte religioase sau exprimări ale credinţelor, sau forme de conduită personală ori comună bazate sau impuse de o anumită religie;

c) conceptul de naţionalitate nu se va limita la noţiunea de cetăţenie sau la apatridie, dar va include apartenenţa la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune ori prin relaţia pe care o are cu populaţia unui alt stat;

d) conceptul de grup social, în cazul în care:

- membrii numitului grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credinţe atît de importante pentru identitate şi conştiinţă încît persoana nu poate fi forţată să renunţe la ele;

- grupul are o identitate distinctă în ţara respectivă deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societăţii;

- în funcţie de circumstanţele din ţara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsături comune orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi considerată o trăsătură a grupului social, în sensul prezentului articol, atunci cînd acţiunile specifice orientării sexuale sînt fapte penale potrivit legislaţiei Republicii Moldova. Aspectele referitoare la sexe pot fi incluse în noţiunea de orientare sexuală, cu condiţia să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;

e) conceptul de opinie politică, care include deţinerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenţi de persecuţie menţionaţi la art.47 şi

de politicele şi metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.

(2) Conform noţiunii de refugiat, trebuie să existe o legătură între motivele menţionate în prezentul articol şi actele de persecuţie stabilite la art.45 alin.(1) şi (2).

(3) În evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie nu are importanţă că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naţionalitate, sociale sau politice care au determinat acţiunea de persecuţie, cu condiţia ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuţie.

Articolul 47. Agenţii de persecuţie sau vătămări grave

Agenţi de persecuţie sau vătămări grave sînt:

a) statul;

b) partidele sau organizaţiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenţii neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenţii menţionaţi la lit.a) şi b), inclusiv organizaţiile internaţionale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecţie împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave în sensul art.47[1].

Articolul 48. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Articolul 51. Cererea de azil

(1) Cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce: a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat; b) se află pe teritoriul Republicii Moldova; c) în ţara de origine a străinului cu drept de şedere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecţie.

Articolul 56. Analizarea motivelor invocate de solicitantul de azil

La analizarea cererii de azil, se va ţine cont:

a) de vîrsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naţionalitatea, ţările şi locurile de reşedinţă anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate şi de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecţie;

b) de faptele relevante referitoare la ţara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile şi regulamentele din ţara de origine şi de modalitatea în care sînt aplicate;

c) de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine;

d) de situaţia individuală sau de circumstanţele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuţie sau vătămări grave;

e) de acţiunile solicitantului, ulterioare părăsirii ţării de origine: au fost ele direcţionate exclusiv sau în principal spre crearea condiţiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilităţii ca aceste acţiuni să conducă la persecuţie sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în ţara de origine;

f) de existenţa posibilităţii ca solicitantul să beneficieze de protecţia unei alte ţări, a cărei cetăţenie a dobîndit-o.

Articolul 60. Decizia privind cererea de azil

(1) După intervievarea solicitantului de azil, în baza informaţiei pregătite de Direcţia azil şi integrare, şeful acestei direcţii emite una din următoarele decizii:

a) recunoaşterea statutului de refugiat;

b) acordarea protecţiei umanitare;

c) respingerea cererii de azil.

Articolul 78. Depunerea unei noi cereri de azil

(1) O nouă cerere de azil se depune în cazul existenţei unei decizii irevocabile privind cererea anterioară sau a unei dispoziţii privind încetarea examinării cererii de azil.

(2) **Noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sînt îndeplinite, alternativ, următoarele condiţii:**

a) au apărut circumstanţe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voinţa sa, cu condiţia ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acţiuni provocate în scopul obţinerii unei forme de protecţie. Solicitantul este obligat să facă dovada existenţei noilor motive invocate şi a imposibilităţii prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri;

b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în ţara de origine, care pun în pericol viaţa sau libertatea solicitantului de azil.

Completul judiciar menționează că, Constituția RM, la art. 19 alin. (3) prevede că, dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Instituţia azilului este, în general, abordată din două puncte de vedere distincte: al statului care acordă acest statut și al persoanelor care îl solicită.

Din punctul de vedere al statului, acordarea sau refuzul de a acorda azil reprezintă un drept suveran. Statul poate să permită intrarea şi şederea pe teritoriul său a unor străini supuşi persecuţiilor politice în statul a căror cetăţeni sunt. În acelaşi timp, statul solicitat **nu are** o obligaţie de a răspunde favorabil la o cerere de azil, **care poate fi refuzată**.

Astfel, dreptul de a aprecia în fiecare caz în parte, temeinicia cazurilor care motivează o cerere de azil aparţine exclusiv statului solicitat.

În speță, Completul judiciar reține că, Avșar Tamer s-a născut la data de *****

In susținerea identității sale, străinul a prezentat la Direcția azil și apatridie, pașaportului național *****

Totodată, anterior a mai prezentat pașaportului *****

În cadrul primei cereri de azil, depusă la 16.10.2017, Avșar Tamer a declarat că a *****

La 15.03.2018, Avșar Tamer a înaintat la Direcția azil și apatridie cererea de renunțare la procedura de azil, invocând că vrea să plece din Republica Moldova în Ucraina. Astfel, la 15.03.2018 a fost emisă dispoziția Direcției nr. 16/18/DAI de încetarea examinării cererii de azil.

În speță, Completul judiciar reține că, la 19.10.2023, străinul Avșar Tamer s-a adresat la Direcție **cu o nouă cerere de azil**, invocând că, anterior cu 5 ani în urmă a mai solicitat azil în Republica Moldova, unde s-a aflat timp de 5 luni după care a plecat în Ucraina. **Alte motive, străinul nu a indicat în noua sa cerere de azil.**

Prin decizia nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI s-a respins cererea de acces la o nouă procedură de azil.

Art.78 alin. (2) al Legii privind azilul în Republica Moldova, nr. 270-XVI din 18.12.2008, prevede expres că, noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sînt îndeplinite, alternativ, următoarele condiţii : a) au apărut circumstanţe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voinţa sa, cu condiţia ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acţiuni provocate în scopul obţinerii unei forme de protecţie. Solicitantul este obligat să facă dovada existenţei noilor motive invocate şi a imposibilităţii prezentării lor pînă la data depunerii unei noi cereri; b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în ţara de origine, care pun în pericol viaţa sau libertatea solicitantului de azil. Adică, practic, sunt indicate două cazuri în care se admite accesul la o nouă procedură și anume apariția circumstanțelor noi cu condițiile pentru acestea și survenirea transformărilor de ordin politic, legislativ în țara de origine.

Potrivit art.78 alin.(2) lit.a) - solicitantul de azil trebuie să invoce circumstanțe noi, pe care nu le-a putut invocat în prima sa cerere: Completul judiciar reține că,

în urma analizei motivelor invocate de către Avșar Tamer în noua cerere de azil, în detrimentul străinului autoritatea publică pîrîtă/intimată întemeiat a reținut că:

- după înaintarea primei cereri de azil dânsul în mod benevol a renunțat la procedura de azil, invocând că are drept scop să ajungă în Ucraina. Astfel, s-a concluzionat că Avșar Tamer nu are nevoie de protecție internațională pe teritoriul Republicii Moldova;

- după înaintarea primei cereri de azil Avșar Tamer ulterior, **a revenit în țara de origine și și-a perfectat acte naționale de identitate la data de 19.04.2019**, ceea ce rezultă că a avut tangență directă cu autoritățile naționale precum și faptul eliberării acestora. Subsidiar s-a constat că la data de 11.07.2023 acesta a intrat pe teritoriul Turciei (anexat copia pașaportului de călătorie cu ștampilele de intrare și ieșire din țara de origine) ce prezintă o dovadă că străinul nu este supus unor persecuții conform art. 46 a Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova și că nu este privit ca o persoană ce ar prezenta un careva pericol național;

- în cadrul interviului desfășurat la data de 27.10.2017, Avșar Tamer a declarat că nu are pericol real și că poate reveni în Turcia în orice moment, însă nu are un loc stabil de trai, de asemenea, în cadrul interviului din 27.10.2017, străinul a menționat că alte motive cu privire la solicitare azilului în Republica Moldova nu are.

În contextual celor menționate supra, instanța de apel conchide că nu sunt îndeplinite prevederile art.78 alin.(2) lit.a) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Potrivit art.78 alin.(2) lit.b) - trebuie să survină schimbări ce pun în pericol viața și libertatea solicitantului în țara sa de origine: Completul judiciar reține că, în urma analizei surselor de informații publice și anume rapoartele prezentate de către USDOS, IGM a apreciat că în prezent pe teritoriul Turciei nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale. De asemenea, s-a concluzionat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Turcia în mod forțat. Drept concluzie, poate fi apreciat faptul că situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

În lumina celor menționate supra, este evident faptul că Avșar Tamer nu a întrunit exigențele legale pentru oferirea noului acces la procedura de azil, iar pe cale de consecință, instanța de fond just a statuat că, decizia nr. 6475/23/DAA din 24 octombrie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI cu privire la respingerea cererii de acces la o nouă procedură de azil contestată în speță este întemeiată și legală, iar obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil, nu are suport juridic și factologic.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că,

argumentele expuse de către Avșar Tamer în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul judiciar notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide a respinge apelul declarat de Avșar Tamer şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Avșar Tamer, ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Dașchevici Grigore

Bostan Angela